TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2010. gada 29. jūlijā *

Lieta C-54/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 6. februārī iesniedza

**Grieķijas Republika**, ko pārstāv I. Halkiass [*I. Chalkias*] un M. Tasopulu [*M. Tassopoulou*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece —

**Eiropas Komisija**, ko pārstāv E. Cerepa-Lakombe [*H. Tserepa-Lacombe*] un F. Himeno Fernandess [*F. Jimeno Fernández*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — grieķu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), M. Ilešičs [*M. Ilešič*], M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2010. gada 18. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

**Spriedums**

1 Savā apelācijas sūdzībā Grieķijas Republika lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 11. decembra spriedumu lietā T-339/06 Grieķija/Komisija (Krājums, II-3525. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja tās prasību atcelt Komisijas 2006. gada 4. oktobra Lēmumu 2006/669/EK, ar ko 2006. finanšu gadam nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm par noteikta lieluma platību hektāros, ņemot vērā vīna

dārzu pārstrukturēšanu un pārveidi saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1493/1999 (OV L 275, 62. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

**Atbilstošās tiesību normas**

*Regula (EK) Nr. 1493/1999*

2 Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp.) 14. pantā noteikts:

"1. Komisija veic sākotnējo iedalījumu dalībvalstīm uz gadu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņemot vērā īpašās situācijas un vajadzības, un pūles, kas vajadzīgas, ņemot vērā sistēmas mērķi.

2. Sākotnējo asignējumu pielāgo, ņemot vērā reālos izdevumus un pamatojoties uz atkārtoti izskatītām izdevumu prognozēm, ko iesniegušas dalībvalstis, ņemot vērā sistēmas mērķi un pieejamos naudas līdzekļus.

3. Iedalot finanses dalībvalstīm, pienācīgi jāņem vērā Kopienas vīna dārzu platība attiecīgajā dalībvalstī.

[..]"

*Regula (EK) Nr. 1227/2000*

3 Atbilstoši Komisijas 2000. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 1227/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju attiecībā uz ražošanas potenciālu (OV L 143, 1. lpp.), redakcijā, kas piemērojama 2006. finanšu gadam, 16. pantam:

"1. Ne vēlāk kā līdz katra gada 10. jūlijam dalībvalstis attiecībā uz pārstrukturēšanu un pārveides sistēmu nosūta Komisijai:

a) kārtējā finanšu gadā līdz 30. jūnijam radušos faktisko izdevumu sarakstu un attiecīgās kopējās platības;

b) kārtējā finanšu gadā līdz 30. jūnijam apstiprināto izdevumu sarakstu un attiecīgās kopējās platības;

c) visus pieprasījumus par to kārtējā finanšu gada izdevumu turpmāku finansēšanu, kas pārsniedz līdzekļus, kuri piešķirti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktu, norādot attiecīgo kopējo platību katrā gadījumā;

d) grozītas izdevumu prognozes un attiecīgās kopējās platības turpmākajiem finanšu gadiem līdz pārstrukturēšanas un pārveides plānu īstenošanai paredzētā laika posma beigām saskaņā ar piešķīrumiem katrai dalībvalstij.

2. Neierobežojot budžeta disciplīnai noteiktos vispārīgos noteikumus, ja informācija, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai saskaņā ar 1. punktu, ir nepilnīga vai nav ievērots termiņš, Komisija samazina avansa maksājumus, ņemot vērā lauksaimniecības izdevumus un izmantojot pagaidu vienotu likmi."

4 Regulas Nr. 1227/2000 17. pantā noteikts:

"1. Katras dalībvalsts faktiskos izdevumus, kas apstiprināti un deklarēti par attiecīgo finanšu gadu, finansē Komisijai paziņoto summu apmērā saskaņā ar 16. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, ja minētās summas nepārsniedz kopējo finansējumu, kas piešķirts dalībvalstij, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktu.

[..]

3. Pieprasījumus, ko dalībvalstis iesniedz saskaņā ar 16. panta 1. punkta c) apakšpunktu, akceptē saskaņā ar proporcionalitātes principu, un visām dalībvalstīm izmanto summas, kas ir pieejamas pēc visu to summu atvilkšanas, kuras paziņotas saskaņā ar 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un to summu atvilkšanas, kuras deklarētas saskaņā ar 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu, no kopējās summas, kas dalībvalstīm piešķirta, ievērojot Regulas [..] Nr. 1493/1999 14. pantu. Pēc 30. jūnija Komisija cik iespējams drīz informē dalībvalstis par to, cik lielā mērā varētu tikt akceptēti to pieprasījumi.

4. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta, ja kopējā platība, ko dara zināmu saskaņā ar 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nesasniedz hektāru skaitu, kas norādīts dalībvalstij piešķirtajā finansējumā finanšu gadam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 14. panta

1. punktu, attiecīgā finanšu gada deklarētos izdevumus finansē tikai apmērā, kas vienāds ar kopējo platību, kura reizināta ar vidējo atbalsta apjomu par vienu hektāru. šo skaitli aprēķina kā attiecību starp summu, kas piešķirta dalībvalstij, ievērojot Regulas [..] Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktu, un paredzamo hektāru skaitu.

Katrā ziņā šī summa nevar pārsniegt izdevumus, kas deklarēti saskaņā ar 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Īstenojot šo punktu, kopējai paziņotajai platībai piemēro 5 % pielaidi, salīdzinot ar platību, kas norādīta finanšu gada piešķīrumā.

Summas, ko nefinansē, piemērojot šo punktu, nav pieejamas arī tad, ja piemēro 3. punktu.

[..]

8. Atsauces uz attiecīgo finanšu gadu attiecas uz faktiskajiem dalībvalstu maksājumiem, kas veikti laikā no 16. oktobra līdz nākamā gada 15. oktobrim.

[..]"

*Regula (EK) Nr. 1258/1999*

5 Padomes 1999. gada 17. maija Regulas Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 103. lpp.) 5. panta 1. punktā noteikts:

"Komisija dara pieejamus finanšu līdzekļus dalībvalstīm, kas ir vajadzīgi, lai segtu 2. un 3. pantā minētos izdevumus, piešķirot avansus, kuru pamatā ir atskaites periodā veiktie izdevumi.

[..]"

6 Saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. punktu:

"Komisija pieņem lēmumu par mēneša avansa maksājumiem, kuru pamatā ir akreditēto maksātāju veiktie izdevumi.

Oktobra izdevumus pieskaita oktobrim, ja tie ir veikti no 1. līdz 15. oktobrim, vai novembrim, ja tie ir veikti no 16. līdz 31. oktobrim. Avansu dalībvalstīm maksā, vēlākais, otrā mēneša trešajā darba dienā pēc mēneša, kad veica izdevumus.

[..]"

**Tiesvedības priekšvēsture**

7 Lietas rašanās faktus Pirmās instances tiesa [tagad — Vispārējā tiesa] ir aprakstījusi šādi:

"6 2006. finanšu gadam (2005. gada 16. oktobris—2006. gada 15. oktobris) indikatīvo sadalījumu kredītiem, kas piešķirti atbilstoši Regulai Nr. 1493/1999 vīna dārzu pārstrukturēšanai un pārveidei, noteica ar Komisijas 2005. gada 10. oktobra Lēmumu 2005/716/EK, ar ko 2005./2006. ražas gadam nosaka indikatīvo līdzekļu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm par noteikta lieluma platību hektāros, ņemot vērā vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidi saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1493/1999 (OV L 271, 45. lpp.). Minētā lēmuma pielikumā Grieķijas Republikai paredzētais indikatīvais asignējums bija noteikts EUR 8 574 504 attiecībā uz 1 249 ha platību.

7 2006. gada 10. jūlijā atbilstoši Regulas Nr. 1439/1999 14. pantam un Regulas Nr. 1227/2000 16. pantam Grieķijas iestādes iesniedza Komisijai ar vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidi Grieķijā 2006. finanšu gadā saistīto izdevumu sarakstu, lai saņemtu finanšu asignējumu. Atbilstoši šim paziņojumam kopīgās izmaksas sasniedza EUR 6 829 204,46 un atbilstošā platība bija 788,002 ha.

8 2006. gada 22. septembrī Grieķijas iestādes Komisijai nosūtīja vēstuli, lai to informētu par datu kļūdu, jo vērā ņemamā platība bija 1 102,271 ha. Tās precizēja, ka šī platība atbilda 2006. gada 10. jūlija vēstules pielikumā norādītās kopīgās platības, kas attiecās uz Grieķijā līdz 2006. gada 30. jūnijam veiktās vīna dārzu

pārstrukturēšanas un pārveides faktiskajiem izdevumiem, jeb 1085,391 ha un 2006. gada 10. jūlija vēstules pielikumā norādītās kopīgās platības, kas attiecās uz Grieķijā līdz 2006. gada 30. jūnijam vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides apstiprinātajiem izdevumiem, jeb 16,88 ha summai. Tā arī atgādināja, ka kopējie izdevumi bija EUR 6 829 204,46.

9 2006. gada 26. septembrī Vīna pārvaldības komitejas 890. sanāksmes laikā Grieķijas iestādes Komisijai atkārtoja savu lūgumu ņemt vērā labotos datus. Komisija mutiski noraidīja Grieķijas iestāžu lūgumu, norādīdama, ka laboto datu iesniegšana bija novēlota.

10 2006. gada 4. oktobrī Komisija pieņēma [apstrīdēto] lēmumu [..]. Šajā pašā datumā Komisijas pārstāvis tikās ar Grieķijas iestāžu pārstāvjiem, kuriem izskaidroja, ka, ņemot vērā termiņus, nebija iespējams apmierināt viņu lūgumu ņemt vērā 2006. gada 22. septembrī paziņotos labotos datus.

11 2006. gada 16. oktobrī Grieķijas iestādes Komisijai nosūtīja vēstuli, tai lūdzot grozīt apstrīdētā lēmuma pielikumu. Komisija šo lūgumu neapmierināja."

**Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums**

8 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 30. novembrī, Grieķijas Republika cēla prasību atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu daļā par atbalsta piešķiršanu Grieķijas vīna dārzu pārstrukturēšanai un pārveidei, lai tiktu ņemti vērā Komisijai 2006. gada 22. septembrī paziņotie labotie dati un tai tiktu iedalīti atbilstoši līdzekļi.

9 Savas prasības pamatojumam Pirmās instances tiesā Grieķijas Republika atsaucās uz pieciem pamatiem attiecīgi par Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā katra gada 10. jūlija termiņa norādošo raksturu, par lojālas sadarbības principa pārkāpumu, par labas ticības un labas pārvaldības principu pārkāpumu, par samērīguma principa pārkāpumu un par lietderīgas iedarbības principa pārkāpumu.

10 Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa šo prasību noraidīja.

11 Attiecībā uz pirmo pamatu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 25. punktā uzskatīja, ka no Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punkta formulējuma, kā arī no regulas, kuras sastāvdaļa tas ir, vispārējās struktūras un mērķa izriet, ka šajā pantā paredzētais termiņš ir imperatīvs.

12 Šajā sakarā tā minētā sprieduma nākamajā punktā vispirms norādīja, ka norādes "obligāts termiņš" pievienošana nav nepieciešama, lai paredzētajam termiņam piešķirtu saistošu raksturu.

13 Turpinājumā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka tas, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punkta formulējuma trīs valodu versijās noteikts, ka dalībvalstis šajā noteikumā informāciju nosūta Komisijai "līdz" katra gada 10. jūlijam, tam nepiešķir citādu nozīmi kā citu valodu versijās.

14 Tā turklāt uzskatīja, ka šī termiņa saistošo raksturu apstiprina šā termiņa funkcija vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveides sistēmā, kā arī Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētās izdevumu un platību paziņošanas, kurai šīs sistēmas ietvaros ir paredzēts šis termiņš, mērķis.

15 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 29. punktā uzskatīja, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa uzdevums ir ļaut Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 1. un 2. punktā paredzēto asignējumu efektīvu noteikšanu un ka tādējādi datums, kurā dalībvalstīm katru gadu jānosūta informācija Komisijai, jāievēro, lai Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktā paredzētie indikatīvie finanšu asignējumi atbilstoši šīs pašas regulas 14. panta 1. un 2. punktam tiktu pielāgoti, tostarp atkarībā no reālajiem izdevumiem.

16 Tā arī pārsūdzētā sprieduma 30.–32. punktā norādīja, ka 10. jūlija datums, kas ir saistīts ar 15. oktobra datumu, ir noteikts, lai Komisijai dotu pietiekamu laiku pirms finanšu gada beigām pieņemt un publicēt lēmumu, ar kuru nosaka Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 2. punktā paredzēto galīgo finanšu asignējumu sadalījumu.

17 Pirmās instances tiesa turklāt pārsūdzētā sprieduma 33.–35. punktā uzskatīja, ka, lai dalībvalstīm ļautu veikt pēdējos maksājumus par izdevumiem, kas deklarēti atbilstoši Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktam, pirms attiecīgā finanšu gada beigām un gūt to atmaksu no Komisijas pirms budžeta gada beigām atbilstoši šim finanšu gadam pieejamajām budžeta pozīcijām, attiecīgo noteikumu lietderīgā iedarbība nozīmē, ka lēmums, ar kuru finanšu gadam nosaka galīgo finanšu asignējumu dalībvalstīm, jāpieņem pirms tā beigām, proti, 15. oktobra.

18 Tālāk Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 39. punktā uzskatīja, ka nekādi argumenti par Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa saistošo vai nesaistošo raksturu nevar tikt izsecināti no šā panta 2. punkta, jo tas attiecas uz sekām, kādas ir gadījumā, ja attiecīgā dalībvalsts Komisijai ir nosūtījusi nepilnīgu informāciju vai nav ievērojusi šai informācijas nosūtīšanai noteikto termiņu.

19 Turklāt Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 41. punktā noraidīja Grieķijas Republikas argumentu, ka Regulas Nr. 1227/2000 17. panta 1. punkts apstiprinot paredzētā termiņa norādošo raksturu, jo tas nosaka principu, saskaņā ar kuru Komisijai jāfinansē dalībvalstu faktiskie izdevumi, kas nozīmējot iespēju dalībvalstīm izlabot savas kļūdas pēc katra gada 10. jūlija. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa, norādījusi, ka Regulas Nr. 1227/2000 17. panta 1. punkts attiecas uz attiecīgajā finanšu gadā paziņoto faktisko un apstiprināto izdevumu finansēšanu, nevis tikai uz faktisko izdevumu finansēšanu, uzskatīja, ka šis arguments, kas balstījās uz nepilnīgu šī noteikuma citēšanu, tādējādi nav iedarbīgs.

20 Pārsūdzētā sprieduma 50.–60. punktā Pirmās instances tiesa noraidīja otro un trešo prasības pamatu, ar kuriem Grieķijas Republika būtībā apgalvoja, ka datu, ko tā Komisijai bija nosūtījusi pirms Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa beigām, šķietami kļūdainais raksturs ir acīmredzams un ka tādējādi atbilstoši lojālas sadarbības, labas ticības un labas pārvaldības principiem Komisijai ir pienākums ņemt vērā labotos datus, kas tai tika paziņoti pēc minētā termiņa beigām.

21 Atzinusi, ka Grieķijas iestāžu 2006. gada 10. jūlijā Komisijai paziņoto datu kļūdainais raksturs nekādā ziņā nebija acīmredzams, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 57. punktā no tā secināja, ka Grieķijas Republikas argumentācija balstīta uz kļūdainu faktisko premisu.

22 Turklāt Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 58. punktā nosprieda, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa saistošo raksturu, dalībvalstij nav tiesību pieprasīt Komisijai, lai tā ņemtu vērā datus, kas tai paziņoti pēc šā termiņa beigām. Tālāk šā sprieduma 59. punktā tā precizēja, ka, lai gan dalībvalsts novēloti paziņoto datu vērā ņemšana nav pilnībā izslēgta, Komisija var atteikties ņemt vērā dalībvalsts novēloti paziņotos datus, ja tas var radīt šķērsli lēmuma, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm attiecīgajam finanšu gadam, savlaicīgai pieņemšanai. Pirmās instances tiesa no tā secināja, ka, nolemdama neņemt vērā labotos datus, Komisija nebija pārkāpusi piesauktos principus, jo Grieķijas Republika labotos datus paziņoja tikai 2006. gada 22. septembrī, proti, vairāk nekā divus mēnešus pēc sākotnējo šķietami kļūdaino datu nosūtīšanas un tikai trīs nedēļas pirms pēdējā datuma lēmuma pieņemšanai — 2006. gada 15. oktobra.

23 Pirmās instances tiesa noraidīja arī ceturto Grieķijas Republikas izvirzīto pamatu par samērīguma principa pārkāpumu.

24 Vispirms tā pārsūdzētā sprieduma 66. punktā uzskatīja, ka pretēji Grieķijas Republikas apgalvojumam, ka Komisija esot pārkāpusi samērīguma principu, tai uzlikdama dubultu sodu, kumulatīvi piemērojot Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punktu un 17. panta 4. punktu, tādējādi pārkāpjot *ne bis in idem* principu, no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisija tai būtu piemērojusi minētās regulas 16. panta 2. punktu.

25 Turpinājumā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 69.–75. punktā noraidīja Grieķijas Republikas argumentu, ka Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, tai uzliekot sodu, kas esot nesamērīgs attiecībā uz Grieķijas iestāžu pieļauto datu kļūdu.

26 Pirmās instances tiesa noraidīja arī piekto pamatu par lietderīgas iedarbības principa pārkāpumu.

27 Atgādinājusi, ka ir nepieciešama imperatīva termiņa noteikšana, lai ļautu Komisijas lēmumu, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, pieņemt pirms attiecīgā finanšu gada beigām, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā no tā secināja, ka Regulas Nr. 1493/1999 11., 13. un 14. panta, kā arī Regulas Nr. 1227/2000 16. un 17. panta lietderīgai iedarbībai nav pretrunā ne imperatīva termiņa piemērošana, ne atteikums ņemt vērā dalībvalsts pēc šā termiņa beigām paziņotos datus, pat ja tā sekas ir attiecīgajai dalībvalstij piešķirtā atbalsta samazinājums.

**Lietas dalībnieku prasījumi**

28 Grieķijas Republikas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— apmierināt prasības pieteikumā minētos prasījumus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan apelācijas tiesvedībā, gan tiesvedībā Pirmās instances tiesā.

29 Komisija Tiesai lūdz:

— apelācijas sūdzību noraidīt kā nepieņemamu un nepamatotu;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Par apelācijas sūdzību**

30 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Grieķijas Republika izvirza trīs pamatus attiecīgi par kļūdainu Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. un 2. punkta un 17. panta interpretāciju, par to, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi vairāku vispārējo tiesību principu piemērošanas jomu, un — pretrunīgu pamatojumu.

*Par pirmo pamatu — kļūdainu Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. un 2. punkta un 17. panta interpretāciju*

Lietas dalībnieku argumenti

31 Grieķijas Republika Pirmās instances tiesai pārmet, ka tā ir kļūdaini interpretējusi Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. un 2. punktu un 17. pantu, kuru interpretācija, tos skatot kopā, pretēji Pirmās instances tiesas uzskatītajam parādot, ka 16. panta 1. punktā paredzētais termiņš ir norādošs.

32 Šī termiņa norādošais raksturs izrietot it īpaši no Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punkta. Šajā sakarā Grieķijas Republika apgalvo, ka no šī noteikuma formulējuma izrietot, ka nepilnīgas informācijas nosūtīšanas vai informācijas nosūtīšanas, neievērojot termiņu, gadījumā vienīgi tiek piemērots avansa maksājumu samazinājums, izmantojot pagaidu un vienotu likmi. Pēc šīs dalībvalsts domām, no tā izriet, ka šis sods var tikt *a posteriori* atcelts pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts ir papildinājusi vai nosūtījusi informāciju, pirms tiek pieņemts lēmums, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, un tādējādi tai netiek uzlikts nekāds sods un netiek samazinātas summas, uz kurām tai ir tiesības.

33 Pēc Grieķijas Republikas domām, nav iedomājams, ka Savienības likumdevējs attiecībā uz dalībvalstīm, kuras termiņā nosūta kļūdainu informāciju, būtu pieņēmis noteikumu, kas būtu vairāk represīvs nekā noteikums, kas ir piemērojams dalībvalstīm, kuras nav nosūtījušas nekādu informāciju vai nosūtījušas nepilnīgu informāciju.

34 Attiecīgā termiņa norādošais raksturs izrietot arī no Regulas Nr. 1227/2000 17. panta 1. punkta formulējuma, saskaņā ar kuru tiek finansēti faktiskie izdevumi, nevis radušies un deklarētie izdevumi, kā to apgalvojusi Pirmās instances tiesa. Grieķijas Republika no tā secina, ka dalībvalstīm ir iespēja labot acīmredzamas datu ievadīšanas kļūdas arī pēc 10. jūlija.

35 Tā turklāt apgalvo, ka tas, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punkta grieķu valodas versijā nav norādes "ne vēlāk kā", kura ir citu valodu versijās, apstiprina šajā noteikumā paredzētā termiņa norādošo raksturu.

36 Arī tas, ka Komisija pati ir atzinusi, ka tā ir pieņēmusi pēc minētā termiņa nosūtītu informāciju, apstiprina šo izpratni.

37 Komisija apgalvo, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats ir nepieņemams, jo tajā atkārtoti pirmajā instancē izvirzītie argumenti.

38 Konkrēti tā apgalvo, ka Grieķijas Republikas arguments, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa norādošo raksturu apstiprinot šīs pašas regulas 17. panta 1. punkts, jāatzīst par nepieņemamu, jo ar to tiek mēģināts panākt faktu pārskatīšanu.

39 Komisija turklāt apgalvo, ka no Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punkta nevar secināt, ka šī panta 1. punktā paredzētajam termiņam ir norādošs raksturs, jo šo abu noteikumu loma un mērķis ir atšķirīgi. Tā 2. punkts ir piemērojams vienīgi gadījumos, kad ir nosūtīta nepilnīga informācija vai nav ievērots termiņš, kā tas nav šajā gadījumā.

40 Attiecībā uz Grieķijas Republikas argumentu, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punkta grieķu valodas versijā nav norādes "ne vēlāk kā", Komisija apgalvo, ka tas nav pieņemams, jo ar to tiek mēģināts panākt Pirmās instances tiesā celtās prasības jaunu izskatīšanu. Pēc būtības tā apgalvo, ka minēto vārdu neesamība grieķu valodas versijā nav būtisks interpretācijas faktors, lai novērtētu strīdīgā termiņa raksturu, un ka katrā ziņā tas nenorāda, ka šis termiņš būtu norādošs.

41 Visbeidzot, atbildot uz argumentu, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa norādošo raksturu apstiprinot tas, ka Komisija ir atzinusi, ka tā ir pieņēmusi informāciju, kas nosūtīta pēc termiņa, tā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pamatoti ir uzskatījusi, ka dalībvalsts nevar pieprasīt, lai pēc termiņa nosūtītā informācija tiktu ņemta vērā, un ka Komisija šādu lūgumu var noraidīt tad, ja lēmuma, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, savlaicīga pieņemšana izrādās neiespējama.

Tiesas vērtējums

— Par pieņemamību

42 Ir taisnība, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi jānorāda tā sprieduma apstrīdētās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti apelācijas sūdzības atbalstam. Tādējādi apelācijas sūdzība, kas tikai burtiski atkārto vai reproducē pamatus un argumentus, kas iepriekš iesniegti Pirmās instances tiesā,

neatbilst prasībām par pamatojuma sniegšanu, kas izriet no šīm normām (skat. it īpaši 2009. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P un C-137/07 P *Erste Group Bank* u.c./Komisija, Krājums, I-8681. lpp., 131. punkts).

43 Tomēr tad, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd to, kā Pirmās instances tiesa ir interpretējusi vai piemērojusi Kopienu tiesības, tad pirmajā instancē izskatītos tiesību jautājumus var no jauna izskatīt apelācijas tiesvedībā. Ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu savu apelācijas sūdzību balstīt uz pamatiem un argumentiem, kurus tas jau ir izmantojis Pirmās instances tiesā, tad apelācijas sūdzība zaudētu daļu no savas jēgas (2009. gada 23. aprīļa spriedums lietā C-425/07 P *AEPI*/Komisija, Krājums, I-3205. lpp., 24. punkts).

44 Ar pirmo Grieķijas Republikas izvirzīto pamatu tieši ir gribēts apstrīdēt to, kā Pirmās instances tiesa ir interpretējusi Regulas Nr. 1227/2000 16. un 17. pantu. Tādējādi tas ir jāatzīst par pieņemamu.

— Par lietas būtību

45 Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā lielākajā daļā valodu versiju norādīts, ka dalībvalstis nosūta Komisijai "ne vēlāk kā" līdz katra gada 10. jūlijam šajā noteikumā paredzēto informāciju.

46 Nav nekādu šaubu, ka šajā formulējumā minētajam terminam ir piešķirts saistošs raksturs. Apstāklis, ka trīs valodu versijās, tostarp grieķu, noteikts, ka dalībvalstis minēto informāciju nosūta Komisijai "līdz" katra gada 10. jūlijam, tam nepiešķir no citām valodu versijām atšķirīgu nozīmi.

47 Šo interpretāciju apstiprina gan Regulas Nr. 1227/2000 vispārējā sistēma, gan šīs regulas 16. panta 1. punkta mērķis.

48 Pirmkārt, jāatzīst, ka Grieķijas Republikas arguments, ka šajā noteikumā paredzētā termiņa norādošais raksturs izrietot no Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punkta, ir balstīts uz kļūdainu premisu, ka šis noteikums attiecas arī uz gadījumu, kad dalībvalsts Komisijai nav nosūtījusi pārskatu atbilstoši šīs regulas 16. panta 1. punktam, lai gan no tā formulējuma skaidri izriet, ka tas attiecas vienīgi uz nepilnīgiem pārskatiem, kas nav papildināti līdz katra gada 10. jūlijam.

49 Saskaņā ar Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punktu Komisija samazina avansa maksājumus, ņemot vērā lauksaimniecības izdevumus, ja informācija, kas dalībvalstīm ir jānosūta Komisijai saskaņā ar minētā 16. panta 1. punktu, ir nepilnīga vai nav ievērots termiņš.

50 No tā izriet, ka Grieķijas Republikas argumentācija šajā jautājumā nevar tikt pieņemta.

51 Turklāt jānorāda, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punkts attiecas uz avansa maksājumiem, kuru pamatā ir lauksaimniecības izdevumi Regulas Nr. 1258/1999 5. panta 1. punkta izpratnē, nevis uz galīgajiem finanšu asignējumiem.

52 Atbilstoši šim pantam Komisija dalībvalstu rīcībā, piešķirot avansus, kuru pamatā ir atskaites periodā veiktie izdevumi, nodod līdzekļus, kas ir vajadzīgi, lai segtu šīs regulas 2. un 3. pantā minētos izdevumus. Saskaņā ar šīs pašas regulas 7. panta 2. punktu Komisija pieņem lēmumu par mēneša avansa maksājumiem, kuru pamatā ir akreditēto maksātāju veiktie izdevumi. Šo avansu dalībvalstīm maksā, vēlākais, otrā mēneša trešajā darba dienā pēc mēneša, kad izdevumi ir veikti.

53 Šajā kontekstā Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punktā paredzēts, ka, ja informācija, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai saskaņā ar šī paša panta 1. punktu, ir nepilnīga vai nav ievērots termiņš, Komisija samazina avansa maksājumus, ņemot vērā lauksaimniecības izdevumus un izmantojot pagaidu vienotu likmi.

54 Tādējādi Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punkts tieši ir domāts, lai stimulētu dalībvalstis ievērot savu no šī panta 1. punkta izrietošo pienākumu iesniegt pārskatu.

55 Otrkārt, Grieķijas Republikas arguments, ka Regulas Nr. 1227/2000 17. panta 1. punkta formulējums apstiprinot minētās regulas 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa norādošo raksturu, nevar tikt atbalstīts.

56 Saskaņā ar šo pantu Komisijai atbilstoši šīs pašas regulas 16. panta 1. punktam paziņoto summu apmērā finansē faktiskos veiktos un deklarētos izdevumus.

57 Pretēji Grieķijas Republikas apgalvotajam nekas šī noteikuma formulējumā nenorāda, ka Komisijai būtu pienākums pamatoties uz faktiskajiem datiem un tādējādi ņemt vērā labojumus, ko dalībvalstis iesniegušas pēc Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa beigām.

58 Savukārt no minētās regulas 17. panta 4. punkta skaidri izriet, ka, atkāpjoties no šī panta 1. punkta, tiek piemērots sods, ja kopējā platība, kas paziņota atbilstoši šīs regulas 16. panta 1. punkta a) apakšpunktam, hektāru ziņā ir mazāka nekā dalībvalstij attiecīgajam finanšu gadam atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktam piešķirtajā asignējumā norādītā.

59 No tā izriet, ka pretēji Grieķijas Republikas apgalvotajam Komisijai, pieņemot lēmumu, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, jābalstās nevis uz faktisko kopējo platību, bet gan vienīgi uz to, kas tai ir paziņota Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētajā termiņā.

60 Treškārt, no Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā pārskata mērķa izriet, ka 10. jūlija termiņš ir domāts, lai Komisijai ļautu savlaicīgi pieņemt lēmumu, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, un ka tādējādi tai nevar būt pienākuma šī lēmuma pieņemšanai pamatoties uz grozītajiem datiem, kas tai paziņoti pēc šī termiņa.

61 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktu Komisija veic sākotnējo iedalījumu dalībvalstīm uz gadu, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, ņemot vērā īpašās situācijas un vajadzības, un pūles, kas vajadzīgas, ņemot vērā sistēmas mērķi. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu otrajā stadijā sākotnējo asignējumu pielāgo, ņemot vērā reālos izdevumus un pamatojoties uz atkārtoti izskatītām izdevumu prognozēm, ko iesniegušas dalībvalstis, ņemot vērā sistēmas mērķi un pieejamos naudas līdzekļus.

62 Šajā kontekstā Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētais pienākums ir domāts, lai nodrošinātu, lai Komisijas rīcībā ir informācija, kas ir nepieciešama, lai atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 2. punktam noteiktu galīgo finanšu asignējumu sadalījumu.

63 Taču vienīgi šaura Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētā termiņa interpretācija ļauj nodrošināt, lai finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm, kas sākumā tiek noteikts tikai provizoriski saskaņā ar Regulas Nr. 1493/1999 14. panta 1. punktu, Komisija varētu savlaicīgi pielāgot atkarībā no faktiskajiem izdevumiem.

64 Šajā sakarā jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1227/2000 17. panta 8. punktu atsauces par attiecīgo finanšu gadu attiecas uz faktiskajiem dalībvalstu maksājumiem, kas veikti laikā no 16. oktobra līdz nākamā gada 15. oktobrim, un, otrkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 2. punktu Komisija pieņem lēmumu par mēneša avansa maksājumiem, kuru pamatā ir akreditēto maksātāju veiktie izdevumi,

turklāt oktobra izdevumus pieskaita oktobrim, ja tie ir veikti no 1. līdz 15. oktobrim, vai novembrim, ja tie ir veikti no 16. līdz 31. oktobrim. Šo avansu dalībvalstīm maksā, vēlākais, otrā mēneša trešajā darba dienā pēc mēneša, kad veikti izdevumi.

65 Šādos apstākļos, lai dalībvalstīm pirms attiecīgā finanšu gada beigām ļautu veikt pēdējos maksājumus saistībā ar izdevumiem, kas paziņoti saskaņā ar Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktu, un gūt to atmaksu no Komisijas pirms budžeta gada beigām atbilstoši šim finanšu gadam pieejamajām budžeta pozīcijām, ir nepieciešams, lai lēmums, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm attiecīgajam finanšu gadam, tiktu pieņemts pirms tā beigām, proti, pirms 15. oktobra.

66 Lai Komisija pirms šī datuma varētu pieņemt un publicēt lēmumu, ar kuru nosaka šo galīgo finanšu asignējumu sadalījumu, ņemot vērā uz to attiecošos procesuālos ierobežojumus, tai ir jābūt informācijai par visām dalībvalstīm, vēlākais, attiecīgā finanšu gada 10. jūlijā.

67 Šajā sakarā jāatgādina — kā izriet no Regulas Nr. 1227/2000 17. panta 3. punkta, ir izslēgtas jebkādas atsevišķas izmaiņas dalībvalstij piešķirtajā finanšu asignējumā. Saskaņā ar šo noteikumu šīs regulas 16. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie vēlāka finansējuma pieprasījumi attiecībā uz attiecīgo finanšu gadu var tikt pieņemti tikai tiktāl, ciktāl ir pieejama summa, kas paliek pāri pēc tam, kad visām dalībvalstīm no kopējā finansējuma ir atņemta saskaņā ar Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā

a) apakšpunktu paziņotā un saskaņā ar šī noteikuma b) apakšpunktu deklarētā kopējā summa.

68 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Komisijai nevar būt pienākums akceptēt datus, kas tai nosūtīti, neievērojot termiņu, tiktāl, ciktāl, tas varētu kavēt savlaicīgi pieņemt lēmumu, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm.

69 Šo interpretāciju neliek apšaubīt apstāklis, ka Komisija ir atzinusi, ka novēlota paziņoto datu vērā ņemšana no tās puses nav pilnībā izslēgta, ja ir runa par nelielu termiņa nokavēšanu un ja ir iespējama lēmuma, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm attiecīgajam finanšu gadam, pieņemšana pirms 15. oktobra.

70 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats nav pamatots. Tādējādi tas ir jānoraida.

*Par otro pamatu — vairāku vispārējo tiesību principu nepareizu vērtējumu*

71 Šis pamats ir iedalāms divās daļās.

Par otrā pamata pirmo daļu — vispārējo lojālas sadarbības, labas ticības un labas pārvaldības principu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

72 Grieķijas Republika apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini esot nospriedusi, ka Komisija, neņemot vērā tai Grieķijas iestāžu nosūtītos labotos datus un ņemot vērā acīmredzami kļūdainos datus, lai gan tai bija pietiekami daudz laika, lai savā lēmumā iekļautu labotos datus, nav pārkāpusi lojālas sadarbības, labas pārvaldības un labas ticības principus.

73 Komisija savukārt apgalvo, ka šis arguments ir jānoraida kā nepieņemams, jo ar to tiek atkārtoti pirmajā instancē jau izvirzītie argumenti, nenorādot, kādā ziņā Pirmās instances tiesas vērtējums ir kļūdains.

— Tiesas vērtējums

74 Ar otrā pamata pirmo daļu Grieķijas Republika būtībā apgalvo, ka lojālas sadarbības, labas pārvaldības un labas ticības principiem bija jāliek Komisijai, pirmkārt, neņemt

vērā tai nosūtītos acīmredzami kļūdainos datus un, otrkārt, ņemt vērā labotos datus, jo tai bija pietiekami daudz laika, lai tos ietvertu strīdīgajā lēmumā.

75 Uzreiz jāteic, ka, to darīdama, Grieķijas Republika būtībā vēlas apstrīdēt faktu vērtējumu, ko Pirmās instances tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 57. un 59. punktā. Pirmās instances tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 57. punktā uzskatīja, ka Grieķijas iestāžu 2006. gada 10. jūlijā paziņoto datu kļūdainais raksturs nekādā ziņā nebija acīmredzams. Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 59. punktā tā būtībā uzskatīja, ka tad, kad Komisijai tika nosūtīti labotie dati, tai vairs nebija pietiekami daudz laika, tos ņemtu vērā savlaicīgai strīdīgā lēmuma pieņemšanai.

76 Šajā sakarā jāatgādina, ka atbilstoši EKL 225. panta 1. punktam un Tiesas Statūtu 58. panta pirmajai daļai apelācijas sūdzību var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem, un tādējādi tikai Pirmās instances [Vispārējās] tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt nozīmīgos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Šo faktu un pierādījumu vērtējums tātad, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kura kā tāda pārbaude apelācijas tiesvedības ietvaros ir jāveic Tiesai (skat. it īpaši 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts; 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-173/04 P *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB, Krājums, I-551. lpp., 35. punkts, un 2010. gada 15. aprīļa spriedumu lietā C-38/09 P *Ralf Schräder*/CPVO, Krājums, I-3209. lpp., 69. punkts).

77 Taču šajā lietā Grieķijas Republika nav ne pierādījusi, ne pat atsaukusies uz Pirmās instances tiesai nodoto faktu vai pierādījumu sagrozīšanu. Tādējādi otrā pamata pirmā daļā ir jānoraida kā nepieņemama.

Par otrā pamata otro daļu — vispārējā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

78 Ar otrā pamata otro daļu Grieķijas Republika apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini ir nospriedusi, ka Komisija, atteikdamās ņemt vērā tai novēloti nosūtītos labotos datus, nav pārkāpusi vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu.

79 Pēc šīs dalībvalsts domām, Komisijas rīcība ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam tiktāl, ciktāl šī iestāde patvaļīgi pieņem informāciju, ko citas dalībvalstis nosūtījušas, neievērojot termiņu.

80 Komisija savukārt apgalvo, ka šis arguments ir jānoraida kā nepieņemams, jo tas pirmo reizi ir izvirzīts apelācijā un tajā nav minēti tiesiskie un faktiskie apstākļi, uz kuriem tas ir balstīts. Pakārtoti tā apgalvo, ka šis arguments ir nepamatots.

— Tiesas vērtējums

81 Ievadam jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ļaujot kādam lietas dalībniekam Tiesā pirmoreiz norādīt pamatu, ko tas nav izvirzījis Pirmās instances [Vispārējā] tiesā, tam tiktu atļauts vērsties Tiesā, kuras kompetence apelācijas tiesvedībā ir

ierobežota, ar strīdu, kas ir plašāks nekā tas, kurš tika iesniegts izskatīšanai Pirmās instances [Vispārējā] tiesā. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē ir vienīgi tiesiskā risinājuma, kas sniegts attiecībā uz pirmajā instancē izvirzītajiem prasības pamatiem, vērtējums (šajā ziņā skat. 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c., *Recueil*, I-1981. lpp., 58. un 59. punkts; 2000. gada 30. marta spriedumu lietā C-266/97 P *VBA*/*VGB* u.c., *Recueil*, I-2135. lpp., 79. punkts; 2004. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 50. punkts, kā arī 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā C-16/06 P *Les Éditions Albert René*/ITSB, Krājums, I-10053. lpp., 126. punkts).

82 Jāatzīst, ka Grieķijas Republikas iebildums, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, ārpus termiņa pieņemdama citu dalībvalstu nosūtītos datus, nav ticis izvirzīts Pirmās instances tiesā.

83 Šādos apstākļos otrā pamata otrā daļa jānoraida kā nepieņemama.

84 Līdz ar to viss otrais pamats jānoraida kā nepieņemams.

*Par trešo pamatu — pretrunīgu pamatojumu*

Lietas dalībnieku argumenti

85 Grieķijas Republika apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir nonākusi pretrunās, no vienas puses, pārsūdzētā sprieduma 25., 36. un 43. punktā apgalvodama, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētajam termiņam ir saistošs raksturs, un, no

otras puses, minētā sprieduma 59. punktā uzskatīdama, ka Komisijai novēloti paziņotus datus tā var ņemt vērā tiktāl, ciktāl runa ir par nelielu termiņa nokavējumu un ja tas nekavē pieņemt lēmumu, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm.

86 Pēc Komisijas domām, pārsūdzētā sprieduma pamatojums nav pretrunīgs, bet uz to attiecas tā pati domu gaita, proti, pareiza tiesību aktu piemērošana un vienlaicīgi lojālas sadarbības ar attiecīgo dalībvalsti principa ievērošana.

Tiesas vērtējums

87 Ievadam jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jautājums par to, vai Pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums ir pretrunīgs vai nepietiekams, ir tiesību jautājums, kas var tikt izvirzīts apelācijas tiesvedībā (skat. it īpaši 2008. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-120/06 P un C-121/06 P *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, Krājums, I-6513. lpp., 90. punkts, kā arī 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-385/07 P *Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland*/Komisija, Krājums, I-6155. lpp., 71. punkts).

88 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 25., 36. un 43. punktā ir apstiprinājusi, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētajam termiņam ir saistošs raksturs.

89 Grieķijas Republika apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot nonākusi pretrunās, tālāk pārsūdzētā sprieduma 59. punktā uzskatīdama, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktu dalībvalsts novēloti paziņoto datu vērā ņemšana nav pilnībā izslēgta.

90 Šis arguments tomēr nevar tikt pieņemts.

91 Jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 31. un 32. punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzētais 10. jūlija datums ir noteikts, lai Komisijai dotu pietiekamu laiku pirms 15. oktobra pieņemt un publicēt lēmumu, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu. Šī tiesa pārsūdzētā sprieduma 43. punktā arī norādīja, ka šim termiņam ir dalībvalstīm saistošs raksturs tādā ziņā, ka tām nav tiesību pieprasīt Komisijai, lai tā ņemtu vērā datus, kas tai paziņoti pēc šā termiņa beigām.

92 Tādējādi Pirmās instances tiesa, nenonākdama pretrunās, pārsūdzētā sprieduma 59. punktā varēja apstiprināt, ka novēloti paziņoto datu vērā ņemšana ir iespējama tikai tiktāl, ciktāl runa ir par nelielu paredzētā termiņa nokavējumu un ja ir iespējama lēmuma, ar kuru nosaka galīgo finanšu asignējumu sadalījumu dalībvalstīm attiecīgajam finanšu gadam, pieņemšana pirms 15. oktobra. Lai gan dalībvalstīm ir pienākums Komisijai, vēlākais, līdz katra gada 10. jūlijam nosūtīt Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. punktā paredzēto informāciju, Komisijai ir iespēja ņemt vērā datus, kas tai nosūtīti

pēc šī datuma, lai neizslēgtu no galīgā lēmuma dalībvalstis, kas šo termiņu nokavējušas vienīgi par dažām dienām.

93 Tādējādi Grieķijas Republikas atsaukšanās uz pretrunām pamatojumā nevar tikt uzskatīta par pamatotu. Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

94 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka neviens no pamatiem, ko Grieķijas Republika ir izvirzījusi savas apelācijas sūdzības pamatojumam, nevar tikt pieņemts un tādējādi tā var vienīgi tikt noraidīta.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

95 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punkta pirmajai daļai, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

96 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums nav labvēlīgs, tad tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa nospriež:

**1) apelācijas sūdzību noraidīt;**

**2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]